

Predikan i Kindaholms församling 2015 av Tobias Bäckström

Skärtorsdagen

"Det nya förbundet"

Jer 31:31-34

Hebr 10:12-18

Joh 13:1-17

Ps: 726, 70:1-3, 70:4-6, 139

I år så följer vi aposteln Johannes i våra läsningar genom påskens händelser. Men Johannes skriver inget om instiftandet av nattvarden, även om han har med den sista måltiden. Johannes som är den sista av de fyra evangelisterna ser ofta som sin uppgift att komplettera med sådant som de andra av olika anledningar inte har tagit med. Och det som *de* har tagit med hoppar han gärna över.

Ändå har han fångat själva essensen av vad nattvarden innebär. De andra evangelisterna beskriver hur Jesus mitt i måltiden bröt brödet och delade ut vinet. På samma sätt berättar Johannes hur Jesus "steg upp från bordet, tog av sig manteln och band en handduk om livet... och började tvätta lärjungarnas fötter".

I båda fallen handlar det om utgivande kärlek. Han älskade dem intill slutet som Johannes skriver. Eller som det också kan översättas: han gav dem det yttersta beviset på sin kärlek. Det beviset kan vara fottvagningen men det kan också sägas om nattvarden och dess instiftelse.

När Jesus tvättar sina lärjungars fötter så vänder han upp och ned på perspektiven. Gud har stigit ned för att tjäna, inte för att härska. Därmed så bevisade han sin kärlek. Kärlek är inte vackra ord, kärlek är konkret handling; att tjäna. Men eftersom Gud så konkret har valt att tjäna oss, så är själva tjänandet från och med nu något gudomligt. Det är större att tjäna än att tjänas eftersom Jesus valde det förra.

Det som sker den här första skärtorsdagen är alltså att Gud själv knäböjer för människan och betjänar henne. Efter detta borde ingen människa behöva ha dålig självkänsla längre. Sådan vördnad känner Gud inför sin skapelse, så högt håller han henne, så mycket älskar han henne.

Men när det gäller detta med att tjäna så är det två saker man får tänka på. För att ett tjänande ska bli av så måste det vara en som tjänar och en som blir tjänad. En som ger och en som tar emot. Finns det ingen som vill göra något för en annan så blir det ju inget av det hela. Men faktiskt inte heller om det inte finns någon som vill ta emot och vill bli betjänad.

Men Gud tvingar sig inte på oss, vi måste låta oss betjänas av Gud. Detta kanske vi inte tycker är ett problem, men se då på Petrus reaktion. Vi värjer oss precis som honom. Vill vi klara oss själva, vara oberoende?

Detta att ta emot en tjänst kan vara en konst i sig. ”Gör dig inte besvär för min skull” är en ganska vanlig fras som man hör. Dagens människa vill vara oberoende och klara sig själv, därför kan vi också få svårt att ta emot hjälp när vi blir erbjudna det.

Handlar det om tjänster som vi betalar för är det oftast inget problem. Men om någon erbjuder något utan att kräva något i gengäld. Hur många tar emot, utan förbehåll? Och när det gäller det som Jesus erbjuder: sitt eget liv. Tar vi emot detta?

Detta är kanske det mest tragiska när vi inte vill ta emot Guds tjänst. När Gud knäböjer sig för oss så reser sig många upp och går.

Jesus avslutar med att säga till lärjungarna: ”Jag har gett er ett exempel, för att ni skall göra som jag har gjort.” Och detta är ingen betungande lag. Den som har blivit betjänad av Gud har upptäckt att tjänandet är gudomligt och vill nu själv ställa sig i tjänst för andra. Vi behöver aldrig mer vara rädda för att ta tjänarens plats, för vi vet ju att på den platsen finns Gud.

”Jag har gett er exempel, för att ni skall göra som jag har gjort med er” avslutade Jesus. Att lära sig tjäna kräver övning, precis som det också kan kräva en viss övning att ta emot en tjänst.